



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18316/2024
19.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... , чији је пуномоћник Нуредин Мемети, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Војнограђевински центар Београд, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1913/24 од 08.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 19.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1913/24 од 08.05.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1913/24 од 08.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1913/24 од 08.05.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Бујановцу П 664/20 од 12.02.2024. године, којом је обавезана тужена да тужиоцу, на име накнаде због неоснованог обogaћења за бесправно коришћење шумског земљишта и то кат.парц. ... , ... и ... , све уписане у ЛН бр. ... Ко ... , ближе описаог у ставу првом изреке првостепене пресуде, за период од 15.10.2018. године до 21.07.2022. године, исплати износ од 7.136 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС за валуту евро на дан исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 323.082,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 247.750,00 динара од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредбе члана 219. Закона о облигационим односима, обавезана је тужена да тужиоцу за период од 15.10.2018. године до 21.07.2022. године накнади корист коју има од бесправног коришћења шумског земљишта (без извршене експропријације) које је у власништву тужиоца, а које се налази унутар војне базе и у функцији је одбране земље у копненој

зони безбедности, у висини утврђеној из налаза и мишљења судског вештака датог на основу ценовника коришћења шумског земљишта по основу закупа за изграђене објекте правних и физичких лица.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да је другостепена пресуда у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда донетим у истоветним чињенично-правним споровима да у случају неовлашћеног коришћења односно употребе туђе ствари у своју корист, дакле без правног основа у споразуму са власником, власник има право на накнаду вредности закупнине која би се морала платити у периоду неовлашћеног коришћења за закуп истог или сличног простора, јер је такво плаћање коришћењем простора власника изостало, па се у означеној висини неоправдано обогатио онај који туђу ствар употребљава у своју корист.

Из наведених разлога, нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па је Врховни суд применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1.и 3.).

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 20.10.2020. године. Вредност предмета спора је износ од 7.136 евра, у динарској противвредности.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић